भर्तृविश्मनि हर्म्यस्था सा अथ जातु तम् आगतं
राजानं तेन मार्गेण बुद्ध्वा आत्मानम् अदर्शयत् । 73
दृष्ट्वा एव च स तां राजा जगत्संमोहनौषधिं
प्रयुक्ताम् इव कामेन जातोन्माद इव अभवत् । 74
गत्वा स्वभवनं ज्ञात्वा तां च पूर्वावधीरितां
उन्मना ज्वरसंतापपीडां गाढम् अवाप सः । 75
सा दासी न परस्त्री इति गृह्यतां, यदि वा अप्य् अहं
त्यजामि तां, देवकुले स्वीकरोतु ततः प्रभुः । 76
इति तेन च तद्भ्रात्रा स्वसेनापतिना ततः
अभ्यर्थ्यमानो यत्नेन जगाद एवं स भूपतिः । 77
न अहं परस्त्रीम् आदास्ये, त्वं वा त्यक्ष्यसि तां यदि,
ततो नंक्ष्यति ते धर्मो, दण्ड्यो मे च भविष्यसि । 78
तच् छ्रुत्वा मन्त्रिणो ऽन्ये च तूष्णीम् आसन्, स च क्रमात्
स्मरज्वरेण तेन एव नृपः पञ्चत्वम् आययौ । 79

एवं स राजा नष्टो ऽभूद् धीरो ऽप्य् उन्मादिनीं विना,
विना वासवदत्तां तु वत्सराजः कथं भवेत् । 80
एतद् रुमण्वतः श्रुत्वा पुनर् यौगन्धरायणः
उवाच, सह्यते क्लेशो राजभिः कार्यदर्शिभिः । 81

Digitized by Google